

רע"פ 1808/20 - שיעה צברי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1808/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: שיעה צברי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפמ"ק 12082-08-19 מיום 28.01.2020 שניתן על ידי השופט א' יעקב

בשם המבקש: עו"ד עדי כרמלי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט א' יעקב) בעפמ"ק 12082-08-19 מיום 28.1.2020, שדחה את ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים ברחובות (כב' השופטת א' סבחת- חיימוביץ) בתו"ב 64471-12-16 מיום 25.6.2019.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום הכולל שני אישומים המייחסים לו עבירות של אי קיום צווי בית משפט, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (טרם תיקון מס' 116, התשע"ז-2017). כתב האישום מתייחס לשני גזרי דין שניתנו בהם צווי הריסה ואיסור שימוש בגין בניית מבנים שנבנו ללא היתר, האחד בהיקף של 160 מ"ר והשני בהיקף של 66 מ"ר.

בית המשפט השלום קבע בגזר דינו כי מעשיו של המבקש מצויים ברף חומרה גבוהה; כי מדובר בהיקף בניה גדול; כי המבקש לא קיים את הצווים השיפוטיים, לא הרס את המבנים ולא הפסיק את השימוש בהם גם בחלוף עשור מאז החלו ההליכים נגדו.

בית המשפט שקל את מצבו הרפואי וגילו של המבקש אך לא ראה בהם נסיבה המצדיקה סטייה לקולא ממתחם העונש. צוין כי על המבקש הוטלו בעבר עונשי מאסר על תנאי וקנסות גבוהים אך לא היה באלה כדי להרתיע ולהביאו לקיום הצווים. לנוכח נסיבות אלה, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות; התחייבות כספית בסך ₪ 100,000 שנקבעה במסגרת תו"ב 24794-04-13, הופעלה כך שזו תשולם ב-10 תשלומים חודשיים החל מיום 1.8.2019; מאסר מותנה; קנס בסך ₪ 90,000 או 5 חודשי מאסר תמורתו, שתשלומי יפרס על פני 20 חודשים החל מיום 1.8.2019; חיוב המבקש בחתימה על התחייבות בסך ₪ 150,000 להימנע במשך 3 שנים מעבירה על פרק י' לחוק התכנון והבניה; צו הריסה וצו הפסקת שימוש למבנים נשוא האישומים לעיל (להלן: גזר הדין).

2. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי וטען כי בית משפט השלום שגה בכך שמיקם את עונשו ברף הגבוה של המתחם וכי היה מקום להתחשב בגילו, מצבו הכלכלי ומצבו הרפואי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש והותיר את גזר הדין של בית משפט השלום על כנו, לאחר שגם ארכה נוספת שנתנה לו על ידי בית המשפט לא הביאה את המבקש לקיים את צווי בית המשפט הקיימים נגדו.

נימוקי הבקשה

3. המבקש הגיש בקשה לרשות ערעור בה הוא חוזר על הנימוקים שהעלה בפני בית המשפט המחוזי. לשיטתו, העונש שהוטל עליו הינו חמור ולא מידתי משהוא נדרש לשלם סך כולל של ₪ 190,000 במקביל לריצוי עונש מאסר של תשעה חודשי עבודות שירות, וכי הוא הרס את רוב המבנים שנבנו ללא היתר ומצוי במשא ומתן להסדרת יתר המבנים אל מול העירייה.

דין והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, לא מצאתי כי הבקשה מגלה עילה מאלו המצדיקות מתן רשות ערעור. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (3.2.2020)). בקשת רשות ערעור אינה אמורה לשמש "מקצה שיפורים" לפסיקותיהן של הערכאות הקודמות (רע"פ 6615/13 שווקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (29.10.2013); רע"פ 9987/16 אקדסמן נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (19.6.2017)).

5. הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, עילה אשר על דרך כלל אינה מקימה בסיס למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016); רע"פ 483/18 ברוכיאן נ' מדינת ישראל (14.2.2018)). הבקשה

שלפני אינה עומדת באמות המידה האמורות והעונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת. טענותיו של המבקש בנוגע לגילו ומצבו הרפואי נשקלו על ידי בית השלום בעת גזירת הדין. לא ניתן להתעלם מהיקפה הגדול של הבנייה הבלתי חוקית ומהשיטתיות בה התעלם המבקש לאורך שנים מצווי בית המשפט. כמו גם משמיטת ההזדמנות שניתנה לו לפני משורת הדין על ידי בית המשפט המחוזי לקיום הצווים.

6. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באדר התש"ף (23.3.2020).

ש ו פ ט
